

**ЮВІЛЕЙ
АКАДЕМІКА НАПрН УКРАЇНИ
ОЛЕКСАНДРА МАРКОВИЧА БАНДУРКИ
(до 80-річчя від дня народження)**

Олександр Маркович Бандурка народився 24 квітня 1937 р. у селі Калинівці Городищенського району Київської (нині — Черкаської) області.

У 1958 р. закінчив обліково-економічний факультет Харківського інженерно-економічного інституту, у 1964 р. — Харківський юридичний інститут (нині — Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого), у 1980 р. — Академію МВС СРСР у м. Москва. Працював на металургійному заводі у місті Дніпродзержинську Дніпропетровської області. З 1959 р. — на службі у Міністерстві внутрішніх справ України, де працював слідчим, старшим оперуповноваженим, заступником начальника відділу міліції, начальником відділу міліції, заступником начальника відділу карного розшуку, начальником відділу карного розшуку, начальником Управління карного розшуку, заступником начальника Управління внутрішніх справ, начальником Управління позавідомчої охорони у Дніпропетровській, Полтавській, Житомирській областях. У 1984–1994 рр. очолював Управління внутрішніх справ Харківської області. З 1994 р. по 2003 р. — ректор Національного університету внутрішніх справ Міністерства внутрішніх справ України (нині — Харківський національний університет внутрішніх

справ). Народний депутат України I–IV скликань. З 2002 р. — перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності, з серпня 2006 р. — ректор Київського міжнародного університету, з 2007 р. —

радник-наставник Київського міжнародного університету, голова Науково-консультативної ради Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності, з 2010 р. — ректор Харківського національного університету внутрішніх справ, з 2012 р. — радник ректора Харківського національного університету внутрішніх справ.

У 1994 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Заходи адміністративного припинення в діяльності міліції», у 1996 р. — докторську дисертацію на тему «Основи управління в органах внутрішніх справ України: теорія, досвід, шляхи удосконалення».

Вчене звання професора присвоєно у 1994 р. Обраний дійсним членом (академіком) Академії правових наук України (нині — Національна академія правових наук України) у 2000 р.

Напрями наукових досліджень — теорія управління; адміністративне право і процес; фінансове право; конституційне право; кримінальне право та кримінологія, кримінально-виконавче

право; оперативно-розшукова діяльність; соціальна психологія, психологія особистості, соціологія та психологія управління. Оpubлікував понад 300 праць, у тому числі монографій, підручників, навчальних посібників та інших видань, серед яких: «Конфліктологія» (у співавторстві, 1997); «Основи управління в органах внутрішніх справ» (1999); «Україна на зламі тисячоліть» (у співавторстві, 2000); «Слідчий — моя професія» (2000); «Професійна етика працівників органів внутрішніх справ» (2001); «Адміністративний процес» (у співавторстві, 2001); «Логіка» (у співавторстві, 2001); «Оперативно-розшукова діяльність» (2001); «Юридична деонтологія» (у співавторстві, 2002); «Деньги и кредит» (у співавторстві, 2003); «Проблеми соціальної адаптації неповнолітніх» (у співавторстві, 2003); «Інтерпол: міжнародна організація кримінальної поліції» (2003); «Адміністративне право України» (2003); «Адміністративна діяльність міліції» (у співавторстві, 2003, 2004); «Теорія і практика управління органами внутрішніх справ» (2004); «Екстремальна юридична психологія в діяльності персоналу органів внутрішніх справ України» (у співавторстві, 2005); «Психологія натовпу» (2006); «Професіоналізм и лидерство» (у співавторстві, 2006); «Кримінологія» (у співавторстві, 2006); «Папам и мамам о наркотиках и наркоманах. Пособие для родителей» (у співавторстві, 2007); «Юридическая психология» (у співавторстві, 2007); «Психология управления» (у співавторстві, 2007); «Безопасность детей» (2008); «Ваша безопасность» (2008); «Судьба распорядилась» (2008); «Адміністративна діяльність органів внутрішніх справ» (у співавторстві, 2009); «Діяльність транспортної міліції щодо профілактики адміністративних правопорушень у сфері залізничних перевезень» (у співавторстві, 2010); «Протидія злочинності та профілакти-

ка злочинів» (у співавторстві, 2011); «Правовое регулирование иностранных инвестиций» (у співавторстві, 2011); «Податкове право» (у співавторстві, 2011); «Професійна етика працівників міліції» (2011); «Зразки процесуальних документів по кримінальних справах» (2011); «Основи управління в органах внутрішніх справ» (у співавторстві, 2011); «О власти и преступности» (2012); «Поліція в Україні: історико-правове дослідження (початок XVII ст. — 1917 р.)» (у співавторстві, 2012); «Стратегія і тактика протидії злочинності» (у співавторстві, 2012); «Теорія і практика оперативно-розшукової діяльності» (2012); «Поліція в Україні: історико-правове дослідження (початок XVIII ст. — 1917 р.)» (у співавторстві, 2013); «Злочинність в Україні: економіко-кримінологічний аналіз» (у співавторстві, 2013); «Теорія та практика оперативно-розшукової діяльності» (2013); «Оперативно-розшукова компаративістика» (у співавторстві, 2013); «Психология руководителя» (у співавторстві, 2013); «Тисячоліття злочинності в Україні» (2015); «Професійна етика поліцейського» (2016); «Власть толпы» (2017); «Політична кримінологія» (2017).

О. М. Бандурка брав безпосередню участь у розробці й прийнятті історичних актів незалежної України: Декларації про державний суверенітет України, Акта проголошення незалежності України, Конституції України та багатьох законів.

Член спеціалізованої вченої ради у Харківському національному університеті внутрішніх справ.

Під науковим керівництвом Олександра Марковича захищено 66 докторських та 116 кандидатських дисертацій.

Головний редактор збірника наукових праць «Вісник Кримінологічної асоціації України» та член редколегії збірника «Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ». Голова редакційної ради науко-

вих журналів «Європейські перспективи», «Наше право», «Право.ua».

Заслужений юрист України (1993), Заслужений працівник МВС СРСР (1978), нагороджений понад 20 державними нагородами, у тому числі орденом князя Ярослава Мудрого V, IV ступенів (1999, 2012), повний кавалер ордена «За заслуги» (1997, 2002, 2004),

нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2002), Почесною грамотою Верховної Ради України (2001), Почесною відзнакою МВС України «Хрест Слави» (1997) тощо.

Почесний громадянин міста Харкова, Харківського та Деградівського районів Харківської області.

Наукова рада і редакційна колегія журналу «Право України» щиро вітають зі славним ювілеєм шановного Олександра Марковича Бандурку та бажають міцного здоров'я, бадьорості, злагоди в усьому, щастя й усіляких життєвих гараздів!